

REDACTIA SI ADMINISTRATIA
Str. Dorobanților 17

ORGAN SEPTAMINAL AL TINERIMEI DOBROGENE

DIRECTOR - PROPRIETAR
CONST. N. SARRY

CONFERINȚELE PUBLICE

Pentru instrucțiunea și educația unui popor se găsesc în zilele noastre multe mijloace la indemînă, care ajută în mare măsură opera de deșteptare și moralizare a unei națiuni.

In vremurile carl aș apus, omenirea a avut indivizi devotați științei, care au căutat ca prin descoperirile, invențiunile și rezultatele obținute de el, să ajute și a pune încă o piatră la înaltul zid al progresului. Unii după alții s-au devotat binelui general, și au consacrat întreagă viață pentru dezvoltarea și înmulțirea sau mai multe din ramurile, care aici alcătuiesc civilizație și progres.

Toate aceste descoperiri, constatări și cugetări trebuie să parvină la cunoștința marelui public.

Scoala este cel mai însemnat dintre factorii care ajută la răspindirea științei, a cunoștințelor folosite în viața de toate zilele.

Însă de bine-facile școală, nu se pot folosi de căt generațiunile tinere, pe cind oamenii în vîrstă, marea multime, se găsesc lipsiți de un mijloc, care să le poată veni în ajutor în însușirea și pricoperea de noi cunoștințe, care le-ar ajuta la dezvoltarea lor intelectuală și întărirea vieții fizice și morale.

Conferințele publice desigur, că în acest caz, sunt mijlocul cel mai bun pentru îmbunătățirea morăvurilor și înmulțirea cunoștințelor. Oamenii care au studiat bine o chestiune, care și-a consacrat toată activitatea într-o direcție oare-care cu folos, ar putea veni în fața concetătenilor lor și în orele disponibile să împărtășească și acestora roadele agonisirilor lor.

Folosul imens ce s-ar aduce celor din jurul nostru, ar fi o mare răsplată morală pentru conferențiar; iar pentru public că a petrecut ceteva ore susținute, într'un chip cu totul satisfăcător.

In acest scop în mai multe orașe s-au făcut ateneo populare; oamenii cu dor de binele țărilor, s-au pus în serviciul acestor cauze.

Cercurile culturale de la sate ale învățătorilor și preoților, care odată pe lună adun succesiv în fiecare sat, pe săteni la școală, unde li se vorbește despre chestiuni care îl interesează, urmăresc aceeași țintă.

Dacă trebuie să constatăm cu mare bucurie, că instituțiunea cercurilor culturale a prins rădăcini în această provincie—grăție

zelului corpului didactic de la țară—și foloasele-i netârgăduite se remarcă pe zi ce merge. În schimb, cu nespusă măhnire trebuie să relevăm apatia în care lincezesc orășenii.

Din două una: Orți persoane care să se ocupă cu chestiuni ce ar putea fi de interes și de folos și altora ne lipsește—ceea-ce nu ne-ar face de loc cinstire, ori, dintr-un egoism rău înțeles, fiecare crede că trebuie să păstreze știința sa pentru sine—și aceasta nu poate fi de căt tot pe atit de rușinos și pagubitor.

D. P. Bujă.

Serviciul Maritim Român

Criarea Serviciului Maritim Român face parte din complexul lucrărilor, ce fără noastră a conceput, în urma reaștră Dobrogei, spre care asigura un drum direct la Mare, pe urmă să poată în tot timpul anului și în depindere liberă de acțiuni, să-și întărească tot mai mult activitatea comercială cu țările Orientului și ale Occidentului. Cu scopul acesta să construiască linia ferată București—Fetești și monumentalul pod de pe Borcea și de pe Dunăre-mare, să răscumpără linia Cernavoda—Constanța, să îmbunătățească și mărit portul din această din urmă localitate. Liniiile Serviciului Maritim Român nu sunt decit o lungire a acestui drum.

Ideeia înființării unei marine comerciale datează la noi în țară încă din anul 1888, cind s-a votat legea pentru crearea unui Serviciu de navigație fluvială și maritimă; dar această lege nu a dobândit un incepție de aplicare decât peste seapte ani. În adevăr, abia în anul 1895 s-a dat însărcinare Regiei Monopolurilor Statului să se occupe cu înființarea și organizarea Serviciului Maritim Român. Si pentru a putea duce la bun sfîrșit această sarcină s-a pus la dispoziție suma de 2 1/2 milioane de lei, ce s-a luat împrumut din fondul porturilor. Cu această sumă, Regia a cumpărat două vapoare (*Medea* și *Meteor*) și a acoperit celelalte cheltuieli pentru organizarea Serviciului astfel că în ziua de 26 Septembrie 1895, odată cu inaugurarea podului *Regele Carol I* de pe Dunăre, s-a putut inaugura și linia de navigație maritimă română, Constanța—Constantinopol.

Sub administrația Regiei Monopolurilor Statului, Serviciul Maritim Român nu a stat decit pînă în anul 1896, căci prin legea din 5 Maiu anul acela, a fost trecut sub administrația căilor noastre ferate, unde formează un serviciu special aparte.

Tot prin această lege s-a acordat Ministerului Lucerărilor Publice un credit extra-ordinar de 10.000.000 lei, pentru cumpărarea de vapoare și întărirea primelor cheltuieli necesare exploatarii serviciului despre care este vorba.

Direcția Serviciului Maritim Român, alipită pe lîngă administrația Căilor noastre ferate, coprinde astăzi două servicii: Serviciul central și Serviciul exterior.

Cel din urmă se compune din 3 diviziuni și anume: diviziunea administra-

tivă, diviziunea de exploatare și diviziunea tehnică, fiecare din ele avind prin urmare atribuiri deosebite.

Cel d'al doilea Serviciu se compune din: 1) Inspectoratul vapoarelor, cu reședință la Constanța; 2) Agenția generală a liniei occidentale la Rotterdam, girată de către cassa W. H. Müller & Comp.; 3) două agenții principale, una la Constanța, alta la Constantinopol; 4) două agenții, una la Brăila, cealaltă la Galați; 5) o subagenție la Sulina.

Parcul vapoarelor. Serviciul Maritim Român posede 10 vapoare și anume: «Regele Carol I» și «Principesa Maria», ambele vapoare poștale; «Dobrogea», «București», «Iași», «Turnu-Severin» și «Constanța», vapoare de mărfuri; «Sulina», «Evelin» și «Viitorul» bastimente de servitudine.

Vaporul «Regele Carol I», construit în anul 1898 în șantierul The Fairfield Govan-Glasgow, este cel mai mare dintre toate. El are o lungime între perpendiculare de 106,70 metri și o lărgime 12,80 metri. Capacitatea vaporului este de 2.339 tone de regisztră brut și 832 tone de regisztră net. Instalațiile pentru transportul călătorilor se compun din 18 cabine clasa I, cu 48 de paturi, și 20 cabine clasa II, cu 60 de paturi. Pentru transportul mărfurilor are un spațiu disponibil de 1126 metri cubi, repartizați în treicale, și poate încărcă în imprejurări normale o cantitate mijlocie de 650 de tone. Deplasamentul său cu carierele complete este de 3600 de tone. Vaporul «Regele Carol I» are o viteza de 18 noduri pe oră și o forță de 6500 de cal. El a fost pus în serviciu la 13 Iulie 1898.

Vaporul «Principesa Maria», construit în anul 1896 în șantierul Orlando din Livorno, este mai mic de către precedentul. Lungimea sa între perpendiculare este de 86,01 metri, iar lărgimea vaporului este de 10,65 metri. Are o capacitate de 1505 tone de regisztră brut și 502 tone de regisztră net. Posedă, ca instalații pentru transportul călătorilor, 16 cabine clasa I, cu 48 de paturi, și 12 cabine clasa II cu 52 de paturi. Pentru transportul mărfurilor are treicale, cu o capacitate totală de 550 de metri cubi putind încărcă în imprejurări normale o cantitate mijlocie de 250 de tone. Cu carierele complete are un deplasament de 2140 de tone. În serviciul curent, acest vapor are o viteza mijlocie de 18 noduri pe oră și o forță de 4113 cal. A fost pus în serviciu la 6 Decembrie 1896.

Vapoarele de mărfuri «Dobrogea», «București» și «Iași» au fost construite în aceleși condiții, în șantierele Napier & Sons din Glasgow. În adevăr, fiecare din aceste trei vapoare are o lungime între perpendiculare de 92,70 metri, iar o lărgime 11,80 metri. Capacitatea fiecărui dintre ele este de 2267 tone de regisztră brut și 1451 tone de regisztră net. Ele au cincicale, pentru transportul mărfurilor, cu o capacitate de 5144 metri cubi, fiecare vapor putind transporta în imprejurări normale 3150 de tone. Deplasamentul lor cu carierele complete este de 5400 de tone. Așa, apoi, aceeași viteza mijlocie de 9 noduri pe oră și aceeași forță de 1050 de cal. «Dobrogea» a fost pus în serviciu la 3 Iulie 1897, «București» la 14 August 1897 și «Iași» la 26 Septembrie 1897. Pentru transportul călătorilor, aceste vapoare posede cîte 2 cabine de clasa I cu 4 paturi.

Celelalte două vapoare de mărfuri «Turnu-Severin» și «Constanța», au fost

de asemenea construite în condiții egale între ele, în anul 1898, în șantierul Howaldtswerke din Kiel. Ca lungime între perpendiculare, ele sunt mai mici de către trei precedente, căci nău de către 86, metri, fiecare; și însă lărgimi mai mari 12, metri. Capacitatea lor este de către 2214 tone de regisztră brut și 1415 tone de regisztră net, iar spațiu disponibil pentru transportul mărfurilor e pentru fiecare vapor de 4467 metri cubi, repartizați în cincicale de vapor. Ele pot încărcă în imprejurări normale cîte o cantitate mijlocie de 3050 de tone și au 5000 de tone ca deplasament cu carierele complete. Viteza lor mijlocie e de 10, noduri pe oră, iar forță de 1416 cal. Așa și către o cabină de clasa I cu trei paturi pentru transportul călătorilor. Vaporul «Turnu-Severin» a fost pus în serviciu la 5 Februarie 1898, iar «Constanța» la 27 Aprilie tot 1898.

Bastimentul «Sulina» este un remorcher cu roate, cu instalații de salvare, aparate de scafandri și pompe centrifugale; iar bastimentele «Evelin» și «Viitorul» sunt două mici sălupă pentru navigația pe mare în apropierea de port.

Serviciul Maritim Român mai posedă apoi un săp («Tusla») de 40 de tone și două mahone: «Midia» de 25 de tone și «Singhiol» de 28 de tone. Acestea nu sunt întrebuițate.

Costul vapoarelor de mai sus se poate vedea în următorul tabel:

	Lei B.
Regele Carol I	2.447.470,32
Principesa Maria	1.526.252,95
Dobrogea	869.256,94
București	864.217,72
Iași	875.516,39
Turnu-Severin	775.653,61
Constanța	772.044,09
Sulina	100.000,—
Evelin	50.000,—
Viitorul	30.000,—
Săpul și mahonele	11.480,—
Total	8.321.892,02

Cu vapoarele sale, Serviciul Maritim Român deservește două linii de navigație și anume: linia orientală și linia occidentală.

De acestea ne vom ocupa în numărul viitor.

Gh. Christodorescu.

FAT FARA NOROC

Cîntecă și voie bună
Să te țîi pe trai,
Căci din nouă țără s-adună
Cîți în stele cîți în lună
Impărați și crali.

Pin și Negură împăratul
A pornit pe jos,
Căci lui Graur Turburatul
Dărăuți-i-a 'nduratul
Un cocon frumos.

De-ar fi cîştigat pămîntul,
Cu bogatu-l har,
Să-i încrește-o dată cuvîntul
N-ar fi putut da Prea-Silnîul
Un maf mindru dar.

Si-nărcăș de dărari grele
Au sosit pribegi
Cititorii de pe stelo
Pin și ce u nouă lele
Fost-ă printre regi!

Să te miri, că cele sfinte
Popii să uită,
Cind Vladicăl înainte
Cu alesele cuvinte
Fost-ai la scăldat?

Si vitej, cum pentru țară
Vecinic ești urez
Sprinten murgi și alergă,
Apă via cătără
Pentru acest botaz.

Iar Vladici, la număr sească
Pruncu 'n brațe iau
De trei ori în apă-l lasă
Și în scutec de mătase
Doamnel iar il dău

Noi Zorilă, zi cerească
Numele i-am dat
Să trăiască, să înflorească
Pe pămînt să strălucească
— Tânăr împărat.

Doamna, doamna-și pierde firea
In suspin ușor.
Doamna și-a nătă mărièrea
Să-i 'nceapăt de-acum urzirea
Zilelor de dor.

Ard luminile da ciară
Printre dalbe flori
Luminind un colț de țară
Iar poporul cintă-atașă
Veselele hori.

Sună 'n surlele 'nvechite
Al armatei cint
Steaguri albe-să desvălîte
Temeșile sunt golite
Pace-i pe pămînt

Ce n'altu da Cral, bătrîne
Vremea s'io deslegă
Ca să stă ziva de mine
Slova, ce 'n veci râmne
Scrisă pentru regi?

Si 'ntr'un an coconul crește
Cit crește altul 'n trei
Si 'mpăratul 'ntinerește
Căci deodată se trozește
Cu tecior holtei

Si crescut-a crâigorul
Mindru ca un steag
Se fălea cu el poporul —
Ah, dar cine știe dorul
Gindului pribegă?

— Ti-a perit din dalba tață
Zimbul ușor
Tu-mi omoră a mea viață
Cu a gindurilor ciță
Ce al tu drag odor?

— Mamă, mă topește focul,
Par că-s termecat.
Mamă nu mă ține locul
Mamă, mi-a pierit norocul,
Plec în lumi să-l cat.

Adă-mi murgul fără splină
Palosul din cul
N'af văzut pe ei rugină?
Nu ștăd pentru care vină
Capul mi-l răpus!

SA oprești in cale vîntul,
Plinsu-i in zadar,
Mamă, e in zadar cuvințul
Căci de-acum ești calc pămîntul
Tări fără hotar.

Inălțat-al arzătoare
Ruga ta de foc —
Tu menit de ursitoare,
Ca să naști aci sub soare
Făt fără noroc!

I. U. SORICU

Mișcarea reformistă din Rusia

Conferință ținută de
d. Dr. C. Stanciov-Racovsky

Evenimentele din Rusia — Incepe d-sa
— sunt de o importanță capitală și nu
vor rămâne fără repercutări. Relațiile
dințre statele europene sunt astfel legate,
n că politica internă și externă a fie-

căruia din ele e influențată fatal de a
celui lalt.

Mișcarea reformistă din Rusia își are
sorginte în înființarea autocratismului.
Această mișcare la început însă nu avea
un caracter democrat; boieri, cari vedea
supraviețuirea vechilelor prerogative, ali-
mentau rândurile acelor cari agitații miș-
carea.

Sub Ecaterina II începe o adevarată
mișcare reformistă liberală, cind se pun
basele instrucțiunii. La acea epocă apar
scriitori ca Radisces, cari cu opera lor — aproape toate cenzurate — fac ca
mișcarea să ia proporții mari.

La început această mișcare avea un
caracter mistic, francmasonic. Mai târziu
însă, cind tineri, cari îmbrățișaseră ca-
riera militară, vizitează școală din Oc-
cident și iau chiar parte la războiul în
ridurile Francezilor și ale Germanilor,
stunci mișcarea în un caracter politic.
La această epocă se formează societăți
secrete, sub denumirea de «Uniunea Slavilor
de Sud» și «Uniunea Slavilor de
Nord».

Acești ofițeri încep să cultive soldații
în felul vederilor lor și în curind ideile
liberale, parvin să pătrundă printre dinși.

Trecind la Alexandru I, conferințiarul
susține, că aceasta era animat de senti-
mentele liberales atât cît era sub imperiul
cultural și societății străine. Era destul
să se înăpoeze în Rusia, ca să devină
cel mai reaționar monarh. Pe timpul
domniei sale însă, cum totuști erau în aște-
ptare de reforme nu se produce nici o
mișcare.

La moartea acestuia venind Nicolae I
are loc o mare manifestație militară, care
susține la tron pe fratele acestuia, Con-
stantin. Mișcarea însă e dejucată și sub
Nicolae începe adevaratul regim de te-
roare.

Intre 1840—1848, mișcarea literară în-
cepătă în Europa se resimte puțin și în
imperiul țărilor, cind se înființează cer-
curile culturale organizate de Petrashevsky.

Urmează războiul de la Crimea, care
dezvăluie multe din rănilor organizațiunii
sociale a Imperiului și deșteaptă întru-
cittă conștiința națională.

Alexandru I ia inițiativa reformelor în
Rusia și începe cu dezrobirea țărilor.
Nu se poate începe însă o mișcare ra-
dicală, căci nu o reformă liberală, care
să nu vină în conflict cu principiile
autocratismului.

In acest răstimp apare o revistă la
Londra, condusă de Herzen și la care
colaboră chiar Marii Duci din Rusia.
Campania dusă la început de această
revistă se resimte.

Intervine insurecția Polonilor. Tea-
ma de a nu perde Polonia stringe în jurul
Țarului toată nobilimea rusă, care vedea
în mișcarea de acolo un rod al ideilor
reformiste. Astfel reaționismul se in-
tăreste.

In curând însă pătura cultă neavăzind
foloasele unei conlucrări cu Țarul re-
incepe o mișcare independentă. Astfel
la 1864 se începe o propagandă populară,
sub influență ideilor socialiste din Apus.
Tineri nobili se fac infirmieri, meseriași,
descăllă, spre a putea veni în contact cu
poporul. În curind însă se conving, că
noile idei nu pot pătrunde în poporul
rusesc și că trebuie căutat un alt teren
de acțiune și se recurge la alte mijloace.

Terorismul, care se termină cu asasina-
tarea lui Alexandru II, nu dă rezultate
satisfăcătoare, căci prin exterminarea Ța-
rului nu dispără Țarismul.

Se convine atunci, că trebuie să culti-
vate numai acele elemente din popor,
care să o oare-care pregătire și să că
apostoli inițiatorii reformiști își mărgineste
propaganda numai printre meseriași din
orașe.

In ajutorul acestel tactică vine dez-
voltarea industrială dintre anii 1885—1890
și primul efect sunt grevele, care de la
la început nu au un caracter politic,
venind însă în conflict cu Poliția, miș-
care și la un caracter revoluționar.

La această epocă sunt de remarcat
doar școli reformiste în Rusia: Social-
democrații și Social-teroriști, cari de și
ormăesc unul și același scop, se desos-
besc însă în principiu, în linia lor de
conducători, ba chiar se vrâmăesc între ele.

Guvernul la început nu se îngrijează
de aceste curente de propagandă. Cind
se observă însă gravitatea greivelor, cauta
să combată răul de la rădăcina și începe
un fel de Socialism administrativ. Zuba-
tov ia inițiativa acestel propagande, me-

nită să contrabalanceze mișcarea refor-
mistă independentă.

Această școală încă susținăta de Stat
de multe ori trebuia să vină în contra-
acțiune cu principiile fundamentale ale
acestului.

Intervenția războiului rusco-japonez. Ca o
ocazie marilor comenzi la fabrici, iau
naștere grevele. Preotul Gapon, cunos-
cut căitorilor, era unul dintre conductorii
ultimului școală. Dinsos nu se găsea de
cât la o demonstrație legală. Se cunosc
evenimentele. Ele fiind că nu erau astep-
tate — Poliția plină atunci de multe ori
le luate apărarea — să indignat mun-
citorimea și azi peste un milion și ju-
mătate de muncitori sunt în grădă.

Conferințiarul trece de aci la Institu-
ția consiliilor județene, la așa numite
Zemstvuri, înființate sub Alexandru II. Acestea la început încă numai o
propagandă culturală. Acum, cu per-
petuile războiului însă, ridică și ele capul.

Continuând mai departe d-rul Racov-
sky, examinează starea psihologică a
tinerimii ruse, care în parte la acest
cîntăruș. Se acuză poporul rus —
spune d-sa — că ar fi lipsit de patriotism.
Oare această Patrie care nu garantează
nici libertatea de acțiune și nici libertatea
de cugetare; această Patrie circumdată
de samovolnicie și bunul plac; Patria
această care nu oferă de cît exil, închi-
soare și opresiune, e în drept să ceară
sacrificii de la copil ei?

Rusul vede în japonez un liberator.
Iată cum se explică lipsa de entuziasm
la Rugi și lipsa reciprocă de ură din
acest războiu.

Cine altul, dacă nu ambicia și nes-
cenția trimisă atâtă mil de sufluri la o
moarte sigură? Interesele industrii sau
ale comerțului rusesc? Nu, căci Rusia a
trebuit să declare Vladivostocul de port
franc, pentru ca populația de acolo să
nu moară de foame. Transportul pe uscat
e extrem de costisitor.

Cuceririle și politica de colonizare își
aveau rostul pe vremuri.

După ce relevăza starea de anarchie,
care domnește în Rusia de la izbucnirea
războiului, conferințiarul trăce la probabile
consecințe ale acestui război.

Cred că se va da o constituție ca și
în Austro-Ungaria și — poate — mai de-
mocratică, din cauză că să intervină și
meseriași. Po de altă parte, o treime
din populația imperială fiind de origine
streină, și cum a luat parte la luptă,
va participa și la acordarea de drepturi;
așa că se va da autonomia naționalită-
tilor și în consecință și celor 2 milioane
de Români din Basarabia.

Introducerea unui regim constituțional,
sub oricare formă, va influența și asupra
politicii externe a Rusiei. Statele consti-
tuționale nu fac politică de cuceriri.
Cuceririle de teritoriul întăresc dinastie, nu
și popoarele.

Odată cu schimbarea politicii externe
a Imperiului vecin se va schimba neapărat
și politica statelor balcanice, care astăzi
sub presiunea politicii rusești nu numai
că se slăiesc înarmându-se, dar trăiesc
vechiile în relații.

Pînă și politica internă a acestor state
a fost și este influențată de atitudinea
Rusiei. Menținerea actualului regim în
Turcia se datorează tot politicii rusești
că se slăiesc înarmându-se, dar trăiesc
vechiile în relații.

In sfîrșit conferințiarul conchide că
schimbarea politicii interne și externe
rusești — consecință fatală a războiului
actual — va avea o înriurare bine cu-
vintă asupra politicii multor altor state
și chiar asupra politicii noastre.

Ariston.

Un scurt și singur răspuns.

Ziarul «Starea Constanței» ne-a
atâcat într-un mod demn numai de
trecutul său. Îi vom da un scurt și
singur răspuns și aceasta pentru ur-
mătoarele considerații:

I Din programul nostru sunt ex-
cluse cu desărîșire polemicele sterpe
și nu primim luptă de cît pe terenul
principiilor și al discuțiilor de intere-
te obște.

II N'am putea coborî nicăi odală
la nivelul, în care se bălăcesc căii din
jurul acestei «Stări cu coadă» și în
afara de aceasta, așa urechile prea
marî ca să mai tragem și noi de ele
spre a-i ridica pînă la noi și să slăim
de vorbă.

III Morală și sfaturi nu sunt în
drept să dea niște oameni certări cu
codul penal.

IV Cartolarii și oamenii de caracter
primesc luptă cu pieptul desfăcut și
față descoperită.

Anonimatul — spunea redactorul V.
Ureche — e o măștă care ascunde un
neaderă sau o poltronerie.

Iată de ce nu vom să deschidem
nici un fel de discuție. Menirea pressei
e alta, de cît apa cum o înțelege. So-
cietațea anonimă «Steaua Constanței»
și noi avem un cult pentru profesia
noastră.

C. N. S.

Statistica de Petrol din Portul Constanța

Mișcarea staționată de la începerea funcționării
27 Mai 1904, până la 1 Februarie 1905.

LUNILE	Benzina		Petrol distilat
	Cantitate desportată in litri	Cantitate exportată in litri	
Mai	444.912	—	—
Iunie	1.332.048	—	1.732.270
Iulie	658.872	—	1.689.852
August	817.330	3.175.707	2.426.875
Septemb.	—	—	1.403.479
Octomb.	1.466.270	—	2.502.451
Noiemb.	2.006.472	3.290.836	4.653.072
Decemb.	2.124.006	—	4.421.291
Ianuarie	219.933	195.140	2.005.092
Total .	7.198.422	6.661.743	17.892.222
			12.197.22

Benzina exportată în luna Ianuarie
a fost expediată de Societatea «Aquila
Franco-Româna» pe vaporul «Turbo»
cu destinația pentru Franță.

Hazul Săptămînei.

Avis amatorilor. În urma dispozițiunilor
de membrii familiilor mult regășitul Gh. Zottu
de a-i transporta rămășile pământești
dincolo în țară, grupă preparată la cimitirul
local a rămas disponibilă.

Cum locuiește în che

se exact și n'a dat cunoștință nimănului de importanță destăinuire ce a primit.

Nume scum văzind că rezultatul obținut în instrucțiunea deschisă în contra căpitanului Tamburini concordă foarte bine în ceea ce îl scriise căpitanul Mătivier, d. Rabier s'a hotărât să publice în ziare scrierile acestuia.

Arestările

Poliția parisiană a arestat pînă acum pe căpitanul Tamburini care era în poziție de disponibilitate, pe un cumanat al acestuia Vrinat, pe un mecanic Meyer și încă vre-o două trei persoane.

Tamburini preparase și ținea în depozit la dinsul 500 de uniforme de soldați de infanterie. Nu a ușor lucru să comande cineva la croitor său la una său mai multe case de confeționali 500 de uniforme fără a desfășura bănueli și fără ca suflet să ajungă la cunoștință autorităților. Pînă acum poliția crede că uniformele sunt furate de la depozite militare.

La Nanterre aproape de Paris în casa unde șade Vrinat s'a găsit 8.000 de cartușe. Puștile adunate pentru conspiratorii nu erau depuse acolo. Ele au fost găsite în o altă perchișie, la Levallois-eret, oraș la Nord-Vest de Paris.

S'a găsit acolo un depozit de 1.500 de puști Gros, care erau în us în infanterie franceză înainte de introducerea puștelor cu repetiție.

Villa din pădurea Boulogne

In «Bois de Boulogne» s'a descoperit luna trecută cu ocazia unui proces, o vilă amenajată într'un mod cu totul extraordinar, cu pivnițe, cu porți de fer, cu terestre apărate cu fier groase, de un membru naționalist al Consiliului comunal al Parisului. Acel consilier a dat atunci explicații puțin clare despre scopul pentru care faceau asemenea pregătiri. Poliția a dispus să creiază după cele ce aflat pînă acum că Președintele republican și el însuși republicani de frunte ar fi fost ținuți prizonieri în villa acea.

Banii

Sumele cheltuite în acest complot se ridică la cîteva milioane. S'a inchiriat și s'a adaptat case, s'a plătit un personal numeros din care poliția a aflat pînă acum numai un mic număr, s'a făcut multe călătorii de propagandă, s'a cumpărat arme și muniții, s'a înființat un ziar nou bonapartist sub numele de «Annales francaises». Redactorul acestui ziar sunt puțini cunoscuți, Ch. Mouchot, H. Biber, Leroy, etc.

In fine s'a angajat și s'a adus la Paris multe sute de oameni care la un semnal ar fi imbrăcat uniformele și ar fi pornit sub ordinele capilor. Aceștia primeau o soldă de așteptare de «dol leu pe zi».

Partidul bonapartist

Acest partid e reprezentat la Paris prin un comitet care poartă titlul de Comitetul pentru Apel la popor. Președintele acestuia, d-ile Dion, desmîntea cu energie că comitetul său ar fi implicat în complot. Acest lucru poate să fie adevarat, căci se poate că Prințul Victor, să se fi pînă direct în legătură cu elementele violente din partidul său, fără a core avizul său concursul comitetului oficial.

Complotul și Belgia

Se zice că Regele Belgiei era de mult informat de existența și de progresele complotului și că aceasta este cauza pentru care s'a opus cu energie la proiectul de căptăria dintr-o sică sa, Prințesa Clementina și Prințul Victor Napoleon. El nu voia că ea să fie expusă la peripeție onel domnil carl ar fi fost foarte fortunosă, dacă proiectele Prințului Victor s-ar fi realizat nicăi la nevoie de a expulsa un guvern, nevoie în care s-ar fi aflat în caz cind planurile s-ar fi pus în aplicare și n-ar fi izbutit.

Cum se explică comploturile

Cum se explică comploturile partidelor monarhistice? Experiența de 83 de ani dovedește că pe calea alegerilor nu se poate răsturna republică. Republica a comis de fapt multe greșeli, luptele religioase i-au înstăriat foarte multe simpatii, cu toate acestea în momentul alegerilor sunt foarte puțini candidați care culează să se prezinte ca monarhiști.

Pretendentul, Ducele de Orleans ca și Prințul Victor având partizani care le pun sume mari la dispoziție, cauți atunci să ajungă la scopul lor pe alte căi. Nu numai pretendentul de viață regală face astfel, și Boulanger care avea milioane la dispoziție a incercat să ajungă cu forță la putere.

Cuvîntare

În urmă de d. Delacedima la moartea mult regretatului Gh. Zottu,

Intristată adunare,

Un cod necrezut, o veste sfîsietoare s'a răspândit ieri cu iudeala fulgerului asupra noastă: este moartea neașteptată a prea iubitului nostru coleg și președinte de Tribunal Gheorghe Zottu.

Suflet nobil, caracter de elită, magistrat înțelept și integru, soț incomparabil, amic neprețuit, dînsul moare în floarea vîrstei, atunci cînd nimenei nu se putea aștepta la un asemenea deznodămînt fatal, ci la o desfășurare tot mai mare a puterilor sale de muncă în viitor. Si moartoa sa prematură lasă un gol ireparabil în inimile noastre îndurerate ale tuturor celor cari l-am cunoscut, apreciat și iubit.

Gheorghe Zottu s'a născut în București la 23 Aprilie 1859, a urmat studiile secundare la liceul Matei Basarab, a făcut Facultatea de drept din Capitală, unde a luat licență, a intrat în magistratură la 19 Februarie 1882 ca ajutor la judecătoria Ocol III din București, a fost înaintat la 2 Martie 1885 ca judecător la Tribunalul Ocol din Medjedia, a trecut la 16 Septembrie 1885 ca jude instructor la Argeș, apoi la Teleorman și iarna la Argeș, de unde la 2 Iunie 1895 a fost înaintat Președinte la Tribunalul Constanța. Pentru meritul său a fost decorat cu Steaua și Coroana României cu gradul de Ofițer, cu ordinele Francisc-Josef și Osmanie în gradul de Comandor.

Si această lungă carieră de peste 23 de ani a străbătut-o cu fruntea senină și cu sufletul împăcat al aceluia care și-a îndeplinit în totdeauna cu sfîntenie datoriile, care a judecat cu înțelepciune și nepărtinire principile și dezbinările omenești, care a îndrumat pe calea pocăinței pe cel cari s'a abătut de la legă și care o împărțit justiția cu o dreaptă cumpăină celor cari i-au cerut-o.

Si acum cînd, după o carieră atât de bine împlinită, dînsul era chemat să culeagă roadele muncel sale:

Acum cînd cu toții ne așteptam să vedem urcind tot mai sus trepotele carierei căreia se devotase, crudul destin i-a întrerupt fizul vieții atât de nobilo și de frumoase.

Intristată Doamnă, și D-voastră frață, surori și rude ale defunctului, — durea Voastră e nemărginîtă și pirderea ce încercă îreparabilă. Fișă încredință, însă, că memoria celuil duc e ne pieritoare în amintirea tuturor și numele său de toți bine-cuvîntat.

Față cerul ea partea vie ce o lume întreagă ia la doliul vostru să vă fie o consolare că de slabă în durerea voastră adincă!

CARNETUL UNUI POSAC

O FAMILIE de BOGDAPROSTE

In jurul unei mese său cufundării în cîteare. El, fratele, cu nasul într-o scrisoare a unui prieten, care-i comunică că lu examenul de inspector communal a căzut magua cum laude; ea, sora, cu nasul într-un cont al spălătoresii.

Apare pe ușă tatăl. Vine de la o consătuire, la care luaseră parte toți aceia cu pretenții de a fi căpătuși și satisfăcuși cu ocazia schimbării de regim.

— El, dragă tatăl, eu tine voiă aranjă să fi se dea o bursă pentru streinătate. Numai de m'ar învredni Domnul să apuc ziua, cînd vei fi aclamată «Steaua Constanței»!

— Dar de mine te-ai îngrijit, papă?

— Pe tine te fac Subprefect.

— Numai? Eșă gîndeam, că cel puțin Prefect.

— Mulțumesc-te cu atit de o camdată. (A patr) Nu e bun nicăi de dracu; tăi și că o să-mi facă obrazu de rușine...

— Cel puțin săruiște, că atunci cînd o lipșă Prefectul din oraș, să-i fiu cu locul. Fac astfel gcoală și la prima vacanță candidez la o Prefectură.

— Ha, ha. Aș și pas de Prefect! (Măsurindu-și nasul) Aproape de o șchioapă...

— Dar cu tine, tată, cum rămîne?

— Si cu mine am aranjat. Voi să cere avocatura Primăriei. Leasa-i cam mică, e adevărat, dar sunt, ră închipușă vol, ghezestruri pe acolo.

— D'apoi, dacă nu s'or primi propunerile d-tale.

— Ce face? Seol numai de cît gață și va fi ră de ei. Să-i șterească Dumnezeu de furia condeiului meu.

— Zis și făcut.

SAROGLU

Pentru a nu slingheri ancheta, lăsim să ne ocupăm într'alt număr de această chestiune.

D. George Cristescu Subprefectul plășei Hârsova dimisionând, în locul D-sale a fost numit d. C. Balaceanu actualul șef al poliției Hârsova.

Petrache Tomoșoiu, din Calfa, a tentat la viață tatăl său Gheorghe, desărind asupra lui un foc de revolver și răindu-l foarte grav.

Arestat, el declară că regretă că n'a putut răsuși.

Parchetul cercetează.

Numiră. D. Rădulescu șef de gară la Kitila a fost numit șef la stația Constanța, în locul d-lui Hâlchină mutat la Turnu Severin.

D. Ionescu, fost șef de stație la Turnu Severin trece la Direcția generală, iar d. Kalsberg fost sub șef la gară Kitila se înaintează șef la aceeași stație în locul d-lui Rădulescu, mutat la Constanța.

FETELE INSTRUIITE. Una din condițiunile de căpitanie ale propășirei el unei Națiuni, stă în cîtarea tinerelor generații, cu cît educația și instrucția vor fi mai solide cu atât și viitorul va fi mai asigurat.

Ziarul Cronica din București cunoște prin stăruință ce depune către acest scop, va începe publicarea unui roman intitulat FETELE INSTRUIITE și care răspunde pe deplin la întrebările: Ce este cu fetele instruite? Care-i viața lor? Ce speranțe au ele? Care-i viitorul lor?

Toată lumea trebuie să citească acest roman, el este copiat din viață de toate zilele și va fi o călăuză luminată și serioasă, atât pentru părintii fetelor că și pentru fete insăși.

Cerești Cronica la toate chioșcurile și la toți vânzătorii de ziare.

5 bani foia în totală țara 5 bani

Prefectura Județului Constanța a intervenit printr-o adresă pe hîng ministerul de domeniile cerind că lucrările de împăduriri din Dobrogea să se execute pe vîtor pînă antrenarea și după sistemul prescris din 1882, căcă prin acel sistem, pe hîng că se cheltuiesc prea mulți bani, executindu-se în regie, lucrările ce se fac nu corespund tuturor cerințelor.

D. Ion Lahovary, ministru de domeniile, a delegat pe d. secretar general al acestui departament, N. Coșcașeu, să facă cercetări la fața locului și să refere asupra acestui la.

D. Coșcașeu va pleca în acest scop în Dobrogea, în cursul săptămînelui viitoare.

A apărut „Gazeta Tulcei” organ conservator Urâm viață lungă nouului confrate.

Foita ziarului „Dobrogea Jună”

PAN WOŁODYJOWSKI

ROMAN ISTORIC

de

HENRYK SERKIEWICZ

Cacea că vrăsta voastră nu se poate avea, deci nu puteți cunoaște nicăi pe Domnul Mihai atât de bine.

Fie-care om are o altă natură, alte slăbăciuni. Unul, bună-oară, cînd sunt lovîți de vre-o nenorocire sunt, cum am vorbi în sens figurat, întocmai că și-o apă în care al arunca o piatră; pe deasupra apără că curge liniștită, totuși piatra se află în fund, schimbă și împiedică cursul ei dat de la natură și va impiedica mereu, pînă ce toată apa se va scurge în Styx! În Toano poți fi socotit în rîndul acestora, dar unor astfel de oameni li-e mai rău, căcă amintirea suferințelor și durerilor nu mai dispără nicăi odată din sufletul lor. Alții, întimpină nenorocirile întocmai că acel cărora dacă le dai un pumn în ceară, rămine amețită în primul moment dar se desmetește curind, iar dacă a dispărut vînățaiul și dat totul uitărilă, asemenea suflete sunt mult mai fericite pe această lumenă plină de nevoli.

Cavalerii ascultați cu multă atenție, vorbele înțelepte a Domnului Zagloba, iar el pară, mulțumit de această urmă astfel:

Pe Mihai îl cunoște pînă în măduva oaselor, și așa mi se pare că el regretă mai mult ocazia perdută de a se căsători, de cît pe Domnișoara Anusia.

Dumnezeu mi-e martor că nu voesc să o spun în batjocură, dar nici nu vă puteți imagina cum acest om dorea insurătoarea: Lipsit de ori-co altă ambiiție, nu se interesa de averea lui perduță, din puținul ce avea era gata să dea în tot-deauna și altora, de soldă lui nici odată nu se interesa, era un model de camaraderie și de dezinteresare, dar pentru toată munca și suferințele ce le-a depus pe altarul patriei, nu cerea de la Dumnezeu și republică de căt o nevastă. Cînd dar era să-si vază visul realizat, poftim!! Nu e deci locul să ne mirăm, că desperarea l-a coprins... Si nu zic că fata nu i-ar fi fost dragă, dar sunt convins că-l doare mult insurătoarea perduță, cu toate că dacă ia-ți spune-o aceasta, ar jura contrariul.

Aveți răbdare! să așteptăm că rănilo sufletești să-i se vindice și atunci veți vedea dacă dispoziția de altă dată nu-l va reveni. Singurul pericol ar fi dacă sub impresiunea primelor momente dureroasă n'a luat vîo hotărrire, sau n'a făcut ce-va de care ar regreta el insușii mal tarziu. Dar în fine! ce a vrut Dumnezeu să se întâmple, desigur că să a întâmplat deja.

Principalul este să-l pot găsi el do curind, căci mi-e teamă să nu se fi ascuns în vre-o mănușă său să fi fugit în stepele sălbaticice unde din tinerețe încă învățașo a umbila. Dar în fine îl voi căuta și Dumneata, Domnule Kmiceic, care mai adineoarea faceal aluzie la bătrînețele mele, nici n'al văzut nicăi n'al auzit de o asemenea călătorie ca a mea.

(Va urma).

